

je bila taka pohvala ničemernemu vladiku. In rad je imel Gotšalka, vsako leto bolj. Samo ena stvar mu ni ugajala na Gotšalku: zakaj je namreč tak prijatelj z Billungi, z njegovimi največjimi političnimi nasprotniki. Zato ga je pa tudi pri onem sestanku v Hamburgu tako resno opominjal in mu pri-

govarjal, naj se osamosvoji, naj se otrese Billungov, naj se vendar ne spozabi tako daleč, da bi privolil v zvezo svoje hčere z Billungom Magnusom . . . Zakaj ga ni poslušal Gotšalk, kakor ga je poslušal srčno rad v drugih njegovih nasvetih! — —

(Dalje.)



ROMAN ROMANOV:

IZ DALJE . . .

Iz dalje pesem mladih deklet
udarja mi na uho —
Ve sanje mojih mladih let,
napolnite dušo mi vso!

Nazaj mi privedite blede obraz
z zamišljenimi očmi,
nazaj mi privedite davni čas
s prevarami mladih dni!

Prevare in zmote grenke vse
preživel še enkrat bi rad,
samó da iz tistih dni bi prišle,
iz časov upov in nad . . .

Bol britka na mojem srcu leži
in nemo gledam nazaj —
Ah, nič se ne gane sredi noči,
in tema zavija ves kraj . . .



ROMAN ROMANOV:

POKOJNO ZVEZDE SVETIJO . . .

Pokojno zvezde svetijo,
a v srcu se nekaj budi,
budi se, gubi se, umira,
umira, da v veke zaspi . . .

V grmih slavčki pojejo,
življenja se vse veseli —
Težko je sam umirati
sredi mladostnih dni . . .

